

**KAMER VOOR HET GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS
VAN HET COLLEGE VAN BEROEP**

BESLISSING

Nr. GVO / 02 / ... / 6 maart 2024

Inzake: Mevrouw ..., met woonplaats te ..., bijgestaan door Mr. ..., advocaat, met kantoor te ...;

Verzoekende partij

Tegen: Mevrouw ..., eerste evaluator en coördinator, en mevrouw ..., tweede evaluator en directeur, van ..., beiden bijgestaan door Mr....,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 19 februari 2024 heeft mevrouw ... beroep ingesteld tegen haar evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’, waarvan zij op 29 januari 2024 in kennis werd gesteld.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

1.1. Mevrouw ... werkt sinds 23 oktober 2000 bij Aanvankelijk was dit met vervangingsovereenkomsten aan 100%. Vanaf 3 september 2001 werd dit halftijds aan 50%. Op 1 januari 2007 wordt verzoekende partij vast benoemd in het ambt van psycho-pedagogisch werker voor een volume van 50% oftewel 5/10 (één week werkt zij op maandag en dinsdag en één week werkt zij op maandag, dinsdag en donderdag). Verzoekende partij werkt blijkbaar daarnaast normalerwijze halftijds voor ..., een voorziening voor volwassenen met een beperking.

1.2. Verzoekende partij is aldus 23 jaar in dienst bij het CLB, waarvan 16 jaar vast benoemd. De eerste 22 jaar van haar aanstelling werd zij nooit geëvalueerd.

1.3. Eind september 2019 worden bij verzoekende partij de eerste symptomen van psychosegevoeligheid vastgesteld, dewelke na verloop van tijd verergeren en uiteindelijk leiden tot een residentiële opname van 7 februari 2020 tot 15 mei 2020.

1.4. Op 18 mei 2020 hervat verzoekende partij haar werk bij het CLB.

1.5. Na een moment van herval neemt verzoekende partij van 15 maart 2021 tot 2 april 2021 ziekteverlof op.

1.6. In mei 2022 heeft verzoekende partij voor het eerst een functioneringsgesprek, waarna zij een functiebeschrijving ontvangt die door beide partijen ondertekend wordt op 9 mei 2022.

1.7. Er volgt opnieuw een periode waar het niet goed gaat met de medische gezondheid van verzoekende partij. In deze periode vindt een eerste evaluatiegesprek plaats op 14 maart 2023 met als eindconclusie 'onvoldoende', dat door verzoekende partij op diezelfde dag voor kennisname wordt ondertekend. Tegen deze eerste negatieve evaluatie werd geen beroep aangetekend. Verzoekende partij was in die periode aan het werk. De verklaring van de psychiater dat verzoekende partij vanaf 30 mei 2023 gehospitaliseerd werd en vanaf midden maart werkonbekwaam was, neemt niet weg dat verzoekende partij maatregelen kon nemen om tijdig beroep aan te

tekenen. De beroepsmogelijkheden waren uitdrukkelijk in de negatieve evaluatie vermeld. Bovendien heeft de verzoekende partij blijkens het evaluatierapport een uitgebreide en zinnige repliek gegeven op de overwegingen van de evaluator. Deze eerste negatieve evaluatie kan niet meer worden betwist.

1.8. Vanaf 17 maart 2023 blijft verzoekende partij thuis omwille van haar verslechterende mentale toestand. Het geplande functioneringsgesprek van 20 maart 2023 kon hierdoor niet doorgaan. De situatie van de verzoekende partij gaat in de navolgende weken nog meer achteruit en zij wordt opnieuw residentieel opgenomen van 30 mei 2023 tot 7 augustus 2023. Hierna volgt nog een nazorgtraject.

1.9. Verzoekende partij krijgt van haar behandelende artsen de toelating om het werk halftijds te hervatten vanaf 1 september 2023. Verzoekende partij herneemt haar halftijdse tewerkstelling bij het CLB volledig. De eerste drie weken van september 2023 werkt verzoekster uitsluitend van thuis uit in een opstartperiode. Vervolgens komt verzoekende partij op 21 september 2023 voor het eerst terug op de werkvloer. Op deze dag vindt een functioneringsgesprek plaats.

1.10. Na een periode van 130 dagen na het functioneringsgesprek van 21 september 2023 ging het CLB over tot een tweede evaluatie met eindbeoordeling ‘onvoldoende’ op 29 januari 2024.

1.11. Voornoemd evaluatieverslag met eindconclusie ‘onvoldoende’ vormt *in casu* de bestreden beslissing. Verzoekende partij gaat inhoudelijk niet akkoord met de eindconclusie van het evaluatieverslag.

2. Over het procedureverloop

2.1. Met een ter post aangetekende zending van 19 februari 2024 heeft verzoekende partij beroep ingesteld tegen het evaluatieverslag d.d. 29 januari 2024 met als eindconclusie ‘onvoldoende’. De brief werd door het secretariaat ontvangen op 20 februari 2024.

2.2. Met een ter post aangetekende zending van 22 februari 2024 worden de partijen door het secretariaat opgeroepen voor een hoorzitting voor de kamer voor het gesubsidieerd vrij onderwijs van het college van beroep.

2.4. De eerste evaluator legt via een e-mail van 19 februari 2024 het dossier neer, waarin de ‘negatieve beoordeling’ verduidelijkt wordt. Daarnaast maakt de raadsman van de evaluatoren op 5 maart 2024 nog een verweerschrift en bijkomende stukken over. Gelet op het feit dat het verweerschrift en de laatste bijkomende stukken niet binnen de voorziene termijn van 12 kalenderdagen werden ingediend conform art. 4§2 van het werkingsreglement, werden deze uit de debatten geweerd. De raadsman van verwerende partij licht mondeling uitgebreid het verweer uit.

2.6. Er worden geen leden van het college gewraakt.

2.7. Zowel verzoekende partij en haar raadsman als de eerste en tweede evaluatoren en hun raadsman zijn allen aanwezig op de hoorzitting van 6 maart 2024.

2.8. De beraadslaging van het college van beroep vindt plaats op 6 maart 2024.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep dat met een aangetekende brief d.d. 19 februari 2024 door verzoekende partij gemotiveerd werd ingediend, tegen het evaluatieverslag met eindconclusie ‘onvoldoende’ waarvan verzoekende partij in kennis werd gesteld op 29 januari 2024, is ontvankelijk wat de termijn betreft, omdat de twintigste kalenderdag een zondag was, en voldoet aan de vormvoorwaarden.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Over de bevoegdheid van het college van beroep

Het college van beroep herinnert eraan dat het zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de evaluator(en) en dat het de evaluatie met de eindconclusie “onvoldoende” enkel kan vernietigen op grond van de motieven vermeld in artikel

47septiesdecies, § 2, van het Decreet Rechtspositieregeling van 27 maart 1991, zonder dat de beslissing van het college van beroep in de plaats komt van de initiële beslissing.

Het college van beroep heeft, zoals gezegd, niet de bevoegdheid om de evaluatie van een personeelslid over te doen; het moet alleen nagaan of de bestreden evaluatiebeslissing op een zorgvuldige en kwaliteitsvolle manier is gebeurd en het dient de redelijkheid van de evaluatie te beoordelen.

4.2. Wat de inhoud van het evaluatieverslag betreft

4.2.1. Omtrent het eerste ingeroepen middel van de schending van het recht van verdediging van verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft het evaluatieverslag ontvangen en daartegen tijdig beroep aangetekend. De raadsman van verzoekende partij heeft op woensdag 14 februari 2024 het evaluatiedossier opgevraagd bij de eerste evaluator. Die was blijkbaar op verlof en de raadsman van verzoekende partij werd daarvan verwittigd. De eerste evaluator heeft dan bij haar terugkeer op 19 februari 2024 het evaluatiedossier samengesteld en doorgezonden. 19 februari 2024 is ook de datum dat verzoekende partij beroep heeft aangetekend tegen haar negatieve evaluatie. Het evaluatiedossier is dus neergelegd op de dag van het beroep en alleszins binnen de wettelijke termijn van 12 kalenderdagen na de ontvangst van het beroep (Artikel 4 van het Werkingsreglement).

Verzoekende partij vraagt geen uitstel om een nieuwe schriftelijke argumentatie op te stellen. Het middel is niet gegrond.

4.2.2. Tweede middel. Schending van artikel 147ter van het Rechtspositiedecreet wegens het ontbreken van een ondertekende functiebeschrijving.

Gelet op de door verzoekende partij ondertekende functieomschrijving van 9 mei 2022 is dit middel ongegrond.

4.2.3. Derde middel. Schending van artikel 147ter van het Rechtspositiedecreet wegens het ontbreken van de passende opleiding tot evaluator.

Ter zitting is gebleken dat de eerste en tweede evaluator wel degelijk met succes een passende opleiding tot evaluator hebben gevolgd.

4.2.4. Vierde middel. Schending van artikel 47undecies van het Rechtspositiedecreet omdat de minimumtermijn van 120 dagen effectieve prestaties tussen twee negatieve evaluaties werd niet gerespecteerd.

In de vermelde decretale bepaling staat dat zaterdagen, zondagen, wettelijke verlofdagen en de schoolvakanties worden beschouwd als effectief gepresteerde dagen, met uitzondering van de zomervakantie. In essentie voert verzoekende partij aan dat , gelet op het feit dat zij halftijds werkt, enkel de dagen van effectieve prestaties mogen worden verdisconteerd, dus 2 of 3 dagen per week, zodat de tussenliggende referentieperiode zou moeten worden verdubbeld.

Ten eerste moet worden opgemerkt dat de vigerende regeling is ingevoerd bij artikel 28, § 2 van het Decreet betreffende het Onderwijs XXXI van 9 juli 2021. Noch de Memorie van Toelichting, noch andere parlementaire stukken, verhelderen de interpretatie van het decretale artikel (*Parl. St.*, Vlaams Parlement 2020-21, nr. 827/1, p. 50-51). Aan de oorsprong van de regeling ligt het Decreet houdende dringende maatregelen met betrekking tot functiebeschrijving en evaluatie in het onderwijs van 13 juli 2007. Artikel 47undecies van dit decreet bepaalde: “Na een evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’, en voor zover deze niet leidt tot het ontslag zoals bedoeld in dit hoofdstuk, moet betrokkene een nieuwe evaluatie krijgen. Deze nieuwe evaluatie moet een periode van ten minste twaalf maanden effectieve prestaties omvatten. Deze periode start op het ogenblik dat het evaluatieverslag wordt voorgelegd aan het betrokken personeelslid overeenkomstig artikel 47decies, §2.”

De Memorie van Toelichting bij het decreet van 13 juli 2007 verduidelijkt: “Een eerste evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’ heeft voor deze personeelsleden dus geen onmiddellijk ‘negatief’ effect. Het personeelslid moet evenwel na een termijn van minstens twaalf maanden effectieve prestaties volgend op deze evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’, een nieuwe evaluatie krijgen. Deze termijn van twaalf maanden vangt aan vanaf het ogenblik dat het personeelslid het evaluatieverslag met eindconclusie ‘onvoldoende’ voor kennisneming heeft

ondertekend.” (*Parl.St.*, VI.Parl. 2006-2007 nr. 1246/1, p.14). Uit de oorspronkelijke formulering met de bijhorende toelichting en uit de huidige formulering blijkt geenszins dat de decreetgever dat bij de controle van de naleving van de een termijn een onderscheid beoogde te maken tussen voltijdse of deeltijdse prestaties.

Ten tweede moet worden gewezen op de parallel in artikel 23 van het Rechtspositiedecreet van de bepaling van de vereiste dienstanciënniteit en de vereiste effectieve dagen arbeidsprestaties voor de aanstelling van doorlopende duur (TADD). Om in aanmerking te komen moet het personeelslid voldoen aan 2 voorwaarden waarvan de eerste vastgelegd is in artikel 23bis, § 3, 1°: “een dienstanciënniteit verworven hebben van ten minste 290 dagen, waarvan 200 dagen effectief gepresteerd zijn, waarbij de volgende dagen ook worden beschouwd als effectief gepresterde dagen: zaterdagen, zondagen, wettelijke verlofdagen en schoolvakanties, voor zover die binnen de aanstellingsperiode vallen. Het zwangerschapsverlof en de periode van verwijdering uit een risico in het kader van bedreiging door een beroepsziekte en/of moederschapsbescherming worden tot een maximum van 70 dagen meegerekend als effectief gepresterde dagen voor zover die dagen binnen de aanstellingsperiode vallen.” Het decreet dat de TADD-aanstelling heeft ingevoerd, is het Decreet houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs van 14 juli 1998. Artikel 136 van dit Decreet voegt artikel 23bis in in het Rechtspositiedecreet. Artikel 23bis, § 5, 1° legt de eerste voorwaarde als volgt vast: “gespreid over ten minste drie schooljaren een dienstanciënniteit heeft van ten minste 720 dagen, waarvan 600 effectief gepresteerd.” De Memorie van Toelichting bij het decreet van 14 juli 1998 verduidelijkt wat ‘effectieve prestaties’ zijn: “Onder effectieve diensten worden begrepen de prestaties die de personeelsleden leveren en waarvoor ze bezoldigd worden, dus ook de weekends en schoolvakanties. De grote vakantie wordt alleszins niet begrepen in de effectieve prestaties. Ook ziekteverlof en verlof wegens een arbeidsongeval worden niet onder effectieve prestaties begrepen.” (*Parl.St.*, VI.Parl. 1997-1998, nr. 1058/1, p.31). Ook hier blijkt nergens dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen deeltijdse en voltijdse arbeidsprestaties van het personeelslid.

Ten derde, zoals verwerende partij aanvoert, zou de zienswijze van verzoekende partij er wellicht toe leiden dat een halftijds personeelslid dat elke weekdag een halve dag werkt, na 120 kalenderdagen zou mogen worden geëvalueerd, terwijl een personeelslid, zoals verzoekende

partij, dat 2 à 3 dagen per week een hele dag werkt, pas na 240 dagen mogen worden geëvalueerd. Dit verschil is niet of moeilijk te rechtvaardigen.

Het middel is ongegrond.

4.2.5. Vijfde middel. Betwisting van de elementen van het evaluatieverslag.

Het evaluatieverslag omvat 7 pagina's, zonder de repliek van het personeelslid. Het is concreet en wordt geïllustreerd door verwijzingen naar concrete dossiers. De repliek van het personeelslid in het evaluatieverslag weergegeven is vrij beperkt, weerlegt de omstandige en concrete kritiek in de evaluatie nauwelijks en haar opmerkingen bevestigen meerdere malen de opmerkingen van de evaluator. De evaluator verwerpt impliciet de repliek van het personeelslid die niet van aard is de negatieve evaluatie elementen afdoende te weerleggen. De minpunten aan de zijde van verzoekende partij zijn substantiële punten.

Algemeen moet worden opgemerkt dat met de verwijzingen van het personeelslid naar haar wankelende gezondheidstoestand geen rekening kan worden gehouden, enerzijds omdat verwerende partij bijzondere faciliteiten heeft verleend zoals de mogelijkheid tot thuiswerk, en anderzijds omdat verzoekende partij zelf heeft aangedrongen om haar halftijdse baan volledig te mogen opnemen.

Anders dan verzoekende partij aanvoert, gaat het in deel I van het Evaluatieverslag over de taken eigen aan de functie niet over het vertrouwen van collega's. Verzoekende partij weerlegt geenszins de evaluatie elementen inzake "LARS-registraties, de toegang tot LARS met inbegrip de weigering om 'itsme' te installeren, het HDG proces, de HDG-verslaggeving, het gebruik maken van het dossier-informatie van de leerling, het omgaan met verontrusting, de bereikbaarheid voor cliënten, ouders en scholen, het melden van ziekte".

Deel II van het evaluatieverslag inzake de professionalisering wordt niet afdoende betwist, temeer omdat verzoekende partij zelf naar het coachingstraject bij Attentia verwijst. Verzoekende partij betwist deel III van het Evaluatieverslag inzake het overleg met directie, collega's, scholen en externe partners niet, ook niet op het punt van de weigering van de contactschool nog met verzoekende partij samen te werken.

Ten aanzien van de persoons- en ontwikkelingsgerichte afspraken ontwikkelt verzoekende partij geen nuttige argumentatie en verwijst in essentie tevergeefs naar haar gezondheidstoestand.

4.2.6 Zesde middel. De kennelijke onredelijkheid van de evaluatie “Onvoldoende”.

De eerste evaluatie is definitief. Gelet op de bevoegdheid van het College van Beroep als beschreven onder 4.1, en de intensieve coaching van verzoekende partij, bevindt het college dat de betwiste (tweede) evaluatie ‘onvoldoende’ redelijk is.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 47septiesdecies van het Decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2007 betreffende de procedure in beroep na evaluatie met eindconclusie “onvoldoende” en betreffende de werking van het college van beroep;

Gelet op het werkingsreglement van 6 november 2008 van de kamer voor het gesubsidieerd vrij onderwijs van het college van beroep;

Gelet op het ministerieel besluit van 14 juni 2019 waarbij de heer Wilfried Rauws werd aangesteld als plaatsvervangend voorzitter;

Gelet op de hoorzitting en beraadslaging van 6 maart 2024, met unanimité van stemmen:

Enig artikel (met unanimité):

Het evaluatieverslag met eindconclusie ‘onvoldoende’ wordt door de kamer van het college van beroep bevestigd.

De kamer van het college van beroep was op 6 maart 2024 samengesteld uit:

De heer Wilfried RAUWS, plaatsvervangend voorzitter;

Mevrouw Suzy STERK, de heer Jan-Baptist DE SMET en de heer Günther DE PRAITERE, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de inrichtende machten;

De heren Gunther CORTHALS, Marc BORREMANS en Joeri MEYNEN, vertegenwoordigers van vakorganisaties;

Mevrouw An PUSTINA, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en één voor het dossier.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 6 maart 2024.

De secretaris,
An Pustina

De voorzitter,
Wilfried Rauws